

Sygn. akt I C 363/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2020 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S. (1)

przeciwko (...) S.A. w S.

o odszkodowanie w kwocie 11165,12 zł

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda R. S. (2) kwotę 6051,67 zł (sześć tysięcy pięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda R. S. (2) kwotę 582,50 zł (pięćset osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić pozwanemu (...) S.A. w S. kwotę 400,00 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej pod pozycją U11- (...), KU (...), (...).

Sygn. akt I C 363/19

UZASADNIENIE

Powód R. S. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w S. kwoty 11165,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 25 lutego 2019 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości, nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W toku sprawy strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...), stanowiący własność R. S. (1). Przyczyną kolizji było naruszenie przez S. P., kierująca pojazdem marki R. nr rej. (...) zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez nieprzestrzeganie znaków drogowych i innych sygnałów. S. P. została ukarana mandatem karnym (informacja o zdarzeniu drogowym k. 109).

Samochód sprawcy kolizji objęty był w dacie zdarzenia drogowego ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez (...) Spółka Akcyjna w S. (bezsporne).

Zakład ubezpieczeń w toku postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił R. S. (1) odszkodowanie w wysokości 4111,55 zł, w tym 1678,95 zł - zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz 2432,60 zł - zwrot kosztów naprawy samochodu (decyzja k. 63).

R. S. (1) zwrócił się do (...) Związku (...) w W. o wykonanie ekspertyzy technicznej celem wyceny kosztów naprawy samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...). W ekspertyzie koszt naprawy pojazdu ustalono na kwotę 12471,87 zł, w tym podatek VAT. R. S. (1) zapłacił wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 400,00 zł (ekspertyza k. 26 - 31, faktura k. 32).

Pismem z dnia 6 grudnia 2018 r. R. S. (1) wezwał (...) S.A. w S. do zapłaty pozostałej części odszkodowania w kwocie 10439,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów prywatnej wyceny naprawy w kwocie 400,00 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, załączając przedmiotowy kosztorys naprawy oraz fakturę. (...) Spółka Akcyjna w S. pismem z dnia 7 stycznia 2019 r. odmówił przyznania R. S. (1) odszkodowania w żądanej wysokości (bezsporne).

Koszt naprawy samochodu przy zastosowaniu części nowych oryginalnych producenta pojazdu i stawek autoryzowanych serwisów przy uwzględnieniu stawki za 1 roboczogodzinę naprawy według warsztatów rzemieślniczych w wysokości 100,00 zł, wynosi 8484,27 zł brutto. Natomiast koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych dostępnych na rynku i części zamiennych jakości (...) oraz stawki stosowanej przez warsztaty nieautoryzowane wynosi 7439,09 zł brutto. Przywrócenie stanu pojazdu sprzed szkody możliwe jest przy zastosowaniu stawki 100 zł za roboczogodzinę. Wszystkie uszkodzenia pojazdu zakwalifikowane przez zakład ubezpieczeń do naprawy pozostają w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 13 stycznia 2018 r. (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K. (1) k. 183 - 213).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 58 – 177) oraz opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K. (1) (k. 183 – 213). Okoliczności związane z zakresem uszkodzeń w pojeździe R. S. (1), odpowiedzialność (...) Spółka Akcyjna w S. za szkody powstałe w pojeździe powoda a będące wynikiem zdarzenia z dnia 13 stycznia 2018 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania nie były sporne. Wynikają wprost z akt szkody. Wskazać należy, że wprawdzie w odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że wypłacił odszkodowanie w kwocie 8708,14 zł, jednakże jest to – w ocenie Sądu – omyłka spowodowana zapewne ilością spraw prowadzonych przez ubezpieczyciela, skoro z decyzji z dnia 16 marca 2018 r. wynika wprost wysokość przyznanego odszkodowania, potwierdzona w treści pisma powoda z dnia 10 maja 2019 r. (k. 58).

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność R. S. (1), będących skutkiem zdarzenia z dnia 13 stycznia 2018 r., Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K. (1). Żadna ze stron nie kwestionowała tej opinii. Sąd uwzględnił ponadto, że naprawa samochodu, uwzględniająca wyłącznie zastosowanie części nowych oryginalnych z logo producenta pojazdu pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Pozwany nie wykazał, aby naprawa pojazdu za pomocą części zamiennych jakości (...) spowodowała przywrócenie stanu pojazdu sprzed zdarzenia drogowego. W ocenie Sądu, opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda R. S. (1) zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Powód R. S. (1) dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z

treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu uszkodzenia jego pojazdu, należało określić - według ogólnych zasad prawa cywilnego - do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu marki R. nr rej. (...) za zdarzenie drogowe z dnia 13 stycznia 2018 r. nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń, w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego w zakresie likwidacji szkody, pozwany zakład ubezpieczeń ustalił, że ogólna wartość odszkodowania wynosi 4111,55 zł, w tym kwota 1678,95 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz kwota 2432,60 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu. Taką też kwotę wypłacono R. S. (1). Jak wskazano powyżej, nie zgadzał się z ustaloną w ten sposób wysokością odszkodowania. Wnosił, aby skalkulowanie odszkodowania nastąpiło poprzez ustalenie wartości kosztów naprawy jego samochodu, tak aby przywrócić jego stan sprzed kolizji z dnia 13 stycznia 2018 r. przy użyciu części oryginalnych. W ocenie Sądu powód słusznie czuł się poszkodowany przez ubezpieczyciela, gdyż zostało mu wypłacone odszkodowanie w zaniżonej wysokości.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1 – 534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej.

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyliczenia wartości szkody w dwóch wariantach: przy użyciu wyłącznie części oryginalnych oraz przy użyciu części zamiennych. Z uwagi na fakt, że w ocenie Sądu, pozwany zakład ubezpieczeń nie wykazał zasadności użycia zamienników dostępnych na rynku jakości (...), Sąd uznał że do naprawy pojazdu S. (...) należy użyć części oryginalnych producenta pojazdu. Uwzględniając wartości elementów oryginalnych oraz koszt ich wymiany, biegły wyliczył wartość naprawy samochodu marki S. (...) na kwotę 8484,27 zł, przy czym w kwocie tej mieści się też wartość podatku VAT 23%. Powyższe odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, powinno bowiem obejmować również kwotę podatku od towarów i usług (VAT), albowiem poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Jednocześnie podkreślić należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11, wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego,

odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Sąd Najwyższy opowiedział się więc - co należy w pełni zaaprobować - że ubezpieczyciel musi uwzględnić koszty nowych części, montowanych w sytuacji napraw samochodu, który uległ zniszczeniu wskutek wypadku lub kolizji. Zaprezentowane stanowisko, które podzielane jest przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, pozwala w pełni zaakceptować opinię biegłego inż. L. K. i według jego wyliczeń przyjąć koszt naprawy samochodu z uwzględnieniem, że decydujące znaczenie dla ustalenia kosztów naprawy samochodu ma ustalenie, że naprawa samochodu ma polegać na przywróceniu go do stanu sprzed kolizji w dniu 13 stycznia 2018 r. Okoliczność ta, jak wskazano powyżej, uzasadnia użycie do naprawy pojazdu części oryginalnych producenta pojazdu.

Tym samym wysokość odszkodowania należnego powodowi R. S. (1) winna wynieść kwotę 8484,27 zł. Wysokość odszkodowania należy pomniejszyć o wartość już wypłaconego przez zakład ubezpieczeń tj. o kwotę 2432,60 zł. Tym samym Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda R. S. (2) kwotę 6051,67 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od wymienionej wyżej kwoty, Sąd zasądził od dnia 7 sierpnia 2020 r. tj. po upływie 14 dni od dnia wyrokowania w tej sprawie. Sąd miał na uwadze, że powód R. S. (2) nie wykazał, że odszkodowanie wypłacone przez ubezpieczyciela było w sposób rażąco zaniżone. Wskazana przez powoda kwota ustalona na podstawie prywatnie sporządzonej na jego zlecenie kalkulacji naprawy prawie dwukrotnie przewyższała ustaloną przez biegłego wartość, a zatem nie została potwierdzona w procesie. Zgodnie z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. W związku z powyższym Sąd uznał, że zastosowanie ma w niniejszej sprawie termin 14 – dniowy, który należy liczyć od dnia wyrokowania w sprawie, a zatem od wyjaśnienia okoliczności dotyczących wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Sąd za należną wysokość odszkodowania przysługującą powodowi przyjął wartość podaną przez biegłego sądowego, przy uwzględnieniu naprawy za pomocą części oryginalnych. Kwota ta pomniejszona została o wypłacone już dotychczas odszkodowanie. Z tych względów Sąd częściowo oddalił powództwo w zakresie należności głównej ponad kwotę 6051,67 zł, jak również w zakresie żądania odsetek ustawowych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia 6 sierpnia 2020 r.

W pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Wskazać należy, że powód wygrał proces w 54 %.

Sąd zatem zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda R. S. (1) kwotę 585,50 zł. Na kwotę tę złożyły się: 303,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu od uwzględnionej części powództwa oraz 279,50 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 30 grudnia 2019 r., poniesionych przez powoda R. S. (1). Powód uiścił zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 600,00 zł. Łączny koszt

opinii wynosił 696,74 zł, a zatem przy uwzględnieniu stosunku rozdzielenia kosztów, powód powinien pokryć te koszty do kwoty 320,50 zł (600,00 zł – 320,50 zł = 279,50 zł), zaś pozwany do kwoty 376,24 zł.

W pkt IV Sąd nakazał zwrot pozwanemu niewykorzystanej zaliczki w kwocie 400,00 zł (art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).